

forløbet, i hvilket Medlemmer af Arbejderforsikrings-Raadet har kunnet deltage i Ledelsen af anerkendte Ulykkesforsikrings-selskaber.

Ændringsforslag Nr. 4, ved hvilket det foreslaas, at Lovforslagets § 5 udgaar, er stillet, fordi man indenfor Udvalget ikke har ment, at der var tilstrækkelig Grund til at paalægge Arbejdsgiveren den Regnskabspligt med Hensyn til Arbejdsdage og Arbejdsvederlag, som fastsættes i § 5. Man skønner ikke, at dette Krav er forsikringsmæssig begrundet, og man nærer ikke Tvivl om, at det i visse Bedriftsomraader vil paadrage Arbejdsgiverne et betydeligt og unødvendigt Arbejde, ligesom man forudser, at der, hvis denne Bestemmelse bliver Lov, ved mere end een Lejlighed vil blive paalagt Arbejdsgiverne, naar de har en Pligt til Regnskabsføring i den Form, hvori den her er stillet op, et Besvær med statistisk Materiales Tilvejebringelse, som Udvalget ikke skønner, der er nogen Anledning til at paalægge dem.

Om Ændringsforslag Nr. 5 til § 11 har der i Udvalget været en Del Forhandling. § 11 vil indsætte i den bestaaende Lov en Bestemmelse om, at der i ganske særlige Tilfælde af Arbejderforsikrings-Raadet kan gives tilskadekomne en Tilvænningserstatning. Det er et Spørgsmaal, der var under omfattende Debat ved Behandlingen af Ulykkesforsikringsloven i 1916, men Tilvænningserstatningen kunde den Gang ikke finde Tilslutning i dette Ting, og ogsaa nu er man af den Opfattelse, at Indførelsen af denne Erstatningsform er af en Karakter, som neppe er tilstrækkelig overvejet, og hvis Konsekvenser det i Øjeblikket ikke er muligt fuldt ud at overskue, hverken hvad de forsikrede angaar — jeg tænker her navnlig paa Fastsættelsen af visse Regler for Erstatningens Ydelse —, eller hvad de forsikringspligtige angaar, med Hensyn til den Præmiebetaling, som vil blive en Følge af Tilvænningserstatningens Indførelse. Da imidlertid dette Spørgsmaal nu gentagne Gange har været rejst, har der dog i Udvalget været Enighed om at rette en Hentning til den højtærede Indenrigsminister om, at man forud for Lovens Revision, som jo skal finde Sted ret snart, vil tage Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse, saa at det maaske kunde finde sin endelige Afgørelse ved den kommende Revision.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 16 er nødvendiggjort ved, at den Form, som § 16, Litra 2, har faaet i det høje Folketings Affattelse af Lovforslaget, maa antages neppe at svare til Hensigten med Bestem-

melsen, idet Følgen af at vedtage § 16 i uændret Skikkelse vil blive den, at der vil blive meget store Spring i de Erstatninger, som i Tilfælde af Ulykke kunde tilkomme Personer over 60 Aar, efter som deres Arbejdsindtægt har ligget over eller under 600 Kr. Hvis en forsikret over 60 Aar med en Aarsindtægt af f. Eks. 580 Kr. kommer til Skade under Arbejdet, vil han efter Folketingets Affattelse af Lovforslaget faa en Erstatning beregnet efter en Aarsindtægt af 600 Kr., medens han, hvis hans Aarsindtægt i Stedet for 580 Kr. var f. Eks. 620 Kr., i Tilfælde af Ulykke vilde faa Erstatning efter en Aarsløn af 1 200 Kr. Der vilde derved i Erstatningsydelsen opstaa Spring, som ikke staar i noget rimeligt Forhold til Forskellen mellem de vedkommendes Indtægter. Derfor har Udvalget enstemmigt foreslaaet, at man for Personer over 60 Aar indfører den Regel, at Erstatning i Tilfælde af Ulykke beregnes efter den faktisk tjente Aarsløn, dog ingen Sinde efter et lavere Beløb end 600 Kr.

Ændringsforslag Nr. 7 er foranlediget ved, at man ønsker at sikre sig, at Forsikringsraadet faar Kendskab til de Grunde, som Opholdskommunen maatte have for at anbefale, at en tilskadekomne, som er over 50 Aar, og hvis Invaliditet andrager over 70 pCt., faar Erstatningen udbetalt i Form af et kontant Beløb og ikke i Form af en Rente. Det vil være rimeligt som Grundlag for det Skøn, der ogsaa, naar § 16 er vedtaget, kan foretages i Spørgsmaal af denne Art, at sikre Raadet Kendskab til de Grunde, som maatte have været bestemmende for Opholdskommunens Anbefaling.

Ændringsforslag Nr. 8 har man stillet, fordi den Bestemmelse, som tilsigtedes indført i Lovforslagets § 18, efter Udvalgets Mening findes, om end med lidt andre Ord, i den hidtil gældende Lovs § 12, 1ste Stykke.

Endelig har jeg af Ændringsforslagene kun at nævne Numrene 10 og 11. Nr. 10 fastsætter Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden til den 1. August. Der var ved Lovforslagets Fremsættelse foreslaaet den 1. April, og dette stod ogsaa i Lovforslaget ved dets Forelæggelse her i Tinget, men det Tidspunkt, paa hvilket Lovforslaget nu, forhaabentlig, vil blive vedtaget, tillader ikke, at man bliver staaende ved denne Dato. Baa de Udvalget og den højtærede Minister har ønsket at sætte en saa tidlig Dato, som det af praktiske Grunde er muligt, for Lovens Ikrafttræden, og man er da standset ved den 1. August.

Erstatningerne under de mange for-